

இயல்புணர்ந்து இனிய காண்க

கதை: கி.ஜே.சந்தர்
ஓவியம்: லீஷக்

புலவர் பக்குடுக்கை நன்கணியார் பையை உடையாக அணியும் மெய்யியல் அறிஞர். (பக்கு- பை, உடுக்கை- ஆடை) அவரோடு கலந்துரையாட இளைஞர்கள் சிவர் தம் நகருக்கு அவரை அழைத்திருந்தனர். அவர் வீதியில் வலம் வருகையில்...

1

2

புலவர் சிறிது தொலைவு நடந்தபின்

புலவர்: இதே வீதியில் மகிழ்ச்சி தரும்பு மழவு ஒலி கேட்கிறதே. என்ன ஆடம்பரம்! யார் வீட்டுத்திருமணமோ?

வாசலில் ஒருவர்: இந்த ஊரிலேயே பெரிய செல்வர் குன்றத்துக்கிழார் மகளின் திருமணமாய்யா.

புலவர்: உன்டபின் போடும் எச்சில் இலைக்காகக் காத்திருக்கும் நாய்களோடு இரவலர்கள்! என்ன கொடுமை இது!

3

புலவர் அடுத்த வீதியில் நுழைகையில் அங்கு...

பெண்குரல்: உங்களோடு நான் இருக்கும் நேரமெல்லாம் எனக்குச் சொர்க்கம்!

ஆண்குரல்: உன்னைச் சேர்வது போன்ற பேரின்பம் வேறில்லை!

புலவர்: மகிழ்ச்சி. மணமக்களே, என்றும் இன்றுபோல இன்புற்றிருங்கள்.

4

புலவர் சற்றே நடந்து எதிர்ப்புறம் பார்க்கிறார்.

புலவர்: ஏன்மா இப்படி அழுதுகொண்டிருக்கிறாய்?

பெண்: காதலித்துக் கைப்பிடித்தவர் இப்போது நான் போதிய பொருளுடன் வரவில்லை எனக்கூறி என்னை உதறிவிட்டுப் போய்விட்டாரய்யா!

5

அப்போது அவரை எதிர்கொள்ள இளைஞர்கள் வருகின்றனர்.

6

இளைஞன்: பையையே ஆடையாக உடுத்தி உங்கள் கொள்கையைப் பறைசாற்றுகிறீர்கள். உடையிலேயே எளிமையின் விளக்கம் அருமை.

இளைஞன்: ஐயா களைப்போடு வருகிறீர்கள். உணவு உண்ணலாம் வாருங்கள்.

7

புலவர்: பசியால் ஏற்பட்ட களைப்பல்ல; வழியில் என் பார்வையில் பட்டவை விளைவித்த களைப்பு.

(புலவர் தாம் கண்டவற்றை அவர்களிடம் விளக்குகிறார்.)

புலவர்:என்ன கொடுமையான உலகம் இது! பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும் என்பதைப் பொருந்தாது செய்தவன், இந்தக் கொடுமைகளுக்கெல்லாம் காரணமானவன் யாராயினும் அவன் பண்பற்றவனே!

இளைஞன்: ஒரே ஊரில் இந்தனை இன்ப துன்பங்களா? இதை மாற்ற என்னய்யா வழி?

புலவர்: இவற்றின் அடிப்படை இயல்பைச் சரியாக உணர்ந்தால் இந்த உலகை இனிதாக்க முடியும்.

8

இளைஞன்: உங்கள் மெய்யியல் விளக்கத்திற்காகவே எங்கள் இளைஞர் கூட்டம் காத்திருக்கிறது. நீங்கள் கண்ட காட்சியை நண்பர்களுக்கு விளக்கிவிட்டு உரையாடலைத் தொடங்கலாமாய்யா?

இதோ என் பாடல்:

ஓர் இல் நெய்தல் சுறங்க, ஓர் இல் ஈரந்தன் முழுவின் பாணி தழும்பப்,
புணர்ந்தோர் புலணி அணியப், பிரிந்தோர் பைதல் உண்கண் பணிவார்ப்பு உறைப்பப்;
படைத்தோன் மன்ற.அப்பன்பிலானள்!
இன்னாது அம்ம, இவ்வுலகம்;
இனிய காண்க, இதன் இயல்புணர்ந்தோரே.

(புறம்: 194)

புலவர்: அப்படியே செய்வோம். நான் கண்டவற்றைப் பாடலாக்குகிறேன். பின் இதை மாற்றும் வழியையும் விவாதிப்போம். நீங்களும் சிந்தியுங்கள்!

10